

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych o wprowadzeniu obowiązku osobistych świadczeń wojennych.

Art. 1. Na mocy art. 3 ustawy o osobistych świadczeniach wojennych z dn. 25 lipca 1919 r. (Dziennik Ustaw 1919 r. № 67 poz. 401) z dniem ogłoszenia niniejszego wprowadza się obowiązek osobistych świadczeń wojennych dla obywateli polskich płci obojga w wieku od 17 do 50 lat:

№ 93.

Dziennik Ustaw. Poz. 504.

935

- a) którzy byli lub są obecnie pracownikami kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu, radjotelegrafu lub telefonu, rozumiejąc w tem zarówno personel urzędniczy, jak i techniczny,
- b) którzy choćby tylko czasowo w czasie wojny pozostawali w służbie wojskowej łączności którejkolwiek armji w charakterze oficerów, urzędników wojskowych lub szeregowych.

Art. 2. Powyższy obowiązek osobistych świadczeń wojennych nie dotyczy osób, pozostających w czynnej służbie wojskowej lub państwowej cywilnej, jako też zatrudnionych w charakterze pracowników lub funkcjonariuszów państwowych.

Art. 3. Władze administracyjne I instancji (starostowie, magistraty miast o własnym statucie, komisarze rządowi w Warszawie i Łodzi oraz komendant policji państwowej w Lublinie) mają niezwłocznie zestawić spisy imienne osób, podlegających powołaniu do osobistych świadczeń wojennych, w myśl art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, poczem przekazać te spisy właściwym powiatowym komendom uzupełnień.

Art. 4. Władze wojskowe mogą również dokonać zestawienia wspomnianych spisów imiennych samodzielnie, w tym wypadku władze cywilne obowiązane są okazać im w razie potrzeby niezbędną pomoc i współdziałanie.

Warszawa, dnia 8 listopada 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

Za Ministra Spraw Wojskowych:

Sosnkowski